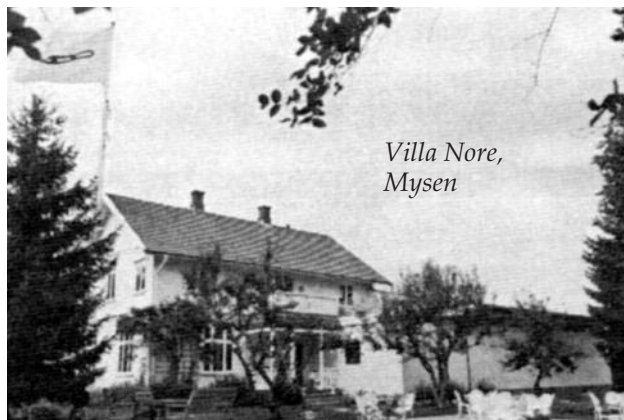
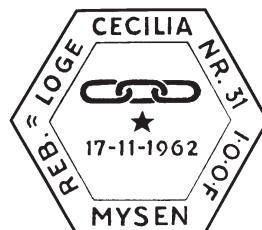

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 1 – 2004
3. mai
Utgivelse nr. 28
Årgang 14

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ÅSTFOLD

40 års
Veteran-
juveler
Side 6

Tre-Riks-
møte på
Nore 2004
Side 10

Redaktøren mener:

KRIGEN MOT TERROR

Tittelen på denne artikkelen leder tankene hen mot tidens nye form for krigføring, en krigføring der sivile borgere i økende grad faller som ofre for terrorangrep, som i utgangspunktet mer er rettet mot en stat enn mot den sivile borger. Terroristen vet imidlertid at det lettere oppnås store medieoppslag når sivile drepes, og slik sett får han bedre "reklame" for sin sak.

Vi har alle Spania i tankene når terroranslag mot uskyldige skal beskrives. I så måte oppnådde terroristene det de var ute etter, da dusinvis av bomber ble plantet i forstadstog som hver dag frakter tusener av vanlige mennesker inn til arbeidsplassene i Madrid. Over hele verden var aviser og andre medier fylt med bilder og beskrivelser av udåden. Den gang Madrid, hva blir den neste byen som utsettes for slike uhyrlige handlinger? Kan man verge seg mot gjentakelser av en forbrytelse i denne størrelsesorden og brutalitet?

Det er betimelig å spørre hva som rører seg i hodene på mennesker som sprenger seg selv i luften og tar med seg uskyldige ofre inn i døden. Motivene er sikkert flere, men ett synes å være i forgrunnen. Når håpet om en bedre fremtid er borte, når ydmykelsen, slik den oppleves av mange unge i Midt Østen blir total, er antagelig mange av dem modne for ideen om martyrdøden. Bilder fra hjemmene til slike selv-mordsaktivister viser at de dyrkes som helter av den gjenlevende familie, - for oss umulig å forstå. Slik sett ser vi at verdens nasjoner vanskelig kan forsvare seg mot slike angrep. Det går simpelthen ikke an å ruste seg opp til å møte enkeltmennesket, som tar på seg en bombe-vest og beveger seg inn i sivile områder med det for øye å ta flest mulig med seg i døden.

Krigen mot terror, en setning som President Bush til stadighet benytter seg av, kan ikke vinnes med konvensjonelle våpen og tradisjonell militær tenkning. Det ser vi med all tydelighet demonstrert i Irak. I dag er forholdene i hele denne regionen kraftig forverret, selv etter at Saddams regime falt. Terrorfaren er ikke blitt mindre, den har tvert i mot økt i omfang.

Kåre Willoch har rett når han sier at nøkkelen til en større forståelse mellom jøder og palestinere må ligge i det forhold at ydmykelsen av palestinerne tar slutt. FN-pakten sier klart og tydelig at den okkupasjonen av palestinsk jord som finner sted på Vestbredden og i Gaza er ulovlig, men det bryr verken den Israelske eller den Amerikanske administrasjonen seg om. Vi som lever i fredeligere nasjoner bør derfor anstrenge oss til det ytterste for å få alle land til å etterleve folkeretten og de prinsipper som følger av denne. Folkeretten er ikke noe som bare angår folk i Midt Østen og den såkalte tredje verden. Den gjelder også for oss som lever i Vesten. En palestiner ser bedre enn oss at det oser dobbeltmoral når et land på den ene side går til krig for å fjerne såkalte masseødeleggende våpen i Irak, våpen som viste seg ikke å finnes, men godtar at en av de andre aktørene i Midt Østen får lov til å ha slike. I skrivende stund presenterer mediene oss for den Israelske atomteknikeren, Vanunu, som tilbrakte 18 år i fengsel for å ha røpet at landet hadde et stort kjernefysisk program under oppbygging. Den 21. april 2004 ble han sluppet fri etter lange og ensomme år i fengsel, i hele 12 av disse årene satt han i total isolasjon for å ha avslørt sitt

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2004
Årgang 14
3. mai 2004
Utgivelse nr. 28

Redaksjonskomité:
Laila Fimland
Björg Skjenneberg
Bjørn R. Opjordsmoen
Steven Tørholen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: si-o@online.no evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Redaktøren mener	2
Minneord	3
25 år Veteranjuvel i HH	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
Storlogegrad-tildeling	4
Da jeg var Overmester	5
Tanker fra Overmesterstolen	5
40 års Veteranjuveler i Cecilia	6
Betraktninger fra OM i HH	7
Besøk i Loge nr. 95 Isegran	8
HH embetskollegium 2003-05	8
Tiden – kåseri	9
Tre-riksmøte på Nore med	
25 års Veteranjuveltildeling	10
Vet du det?	11
Solskinnsøya – Sri Lanka	12
Etter Barneaksjonen	13
AS Nore – Årsberetning 2003	14
AS Nore – Regnskap 2003	14
Generalforsamling i AS Nore	15
Besøk fra Storlogen i Distrikt 23	15
Alle fugler små de er!	16

Per Jacobsen til minne

Per Jacobsen døde 18. februar 2004. Han var født 5. september 1915 og etter eget utsagn levde han hele sitt liv ved Glomma fra Sannesund til Vamma. Han var utdannet som elektroingeniør og vi kjente ham som en stødig sjef på Vamma kraftstasjon. Han ble opptatt i loge nr. 30 Grimkell i 1955 og var med i grunnstammen i loge nr. 62 Håkon Håkonsson da vår loge ble stiftet i 1959. Han ble kallet til Leiren i 1962, fikk 25-års veteranjuvelen i 1980 og 40 års juvelen i 1995. Per var i alle år et interessert og aktivt medlem av logen og møtte trofast på møtene. I 1985 var han blant initiativtakerne for å starte Seniorgruppa og han stilte opp med lokaler til

seniorgruppas møter i Vamma velferdshus. Han kom også med innspill når det gjaldt program for møtene i seniorgruppa, bl.a. engelskundervisning for gruppas medlemmer, og da vår seniorgruppe påtok seg å arrangere fellesmøte for Østfoldseniorene i 1993, inviterte han til omvisning og bevertning på kraftstasjonen i Vamma. Da helsa etter hvert begynte å svikte, ble det mer uregelmessig frammøte også på seniormøtene, men interessen var minst like stor til det siste. Dette førte bl.a. til betydelige overføringer til Seniorgruppa, og *Per Jacobsens Fond* til beste for seniorene er nå ca. 50.000 kroner.

Yngre medlemmer av logen fikk ikke gleden av å bli kjent med Per Jacobsen, men vi eldre ser med glede tilbake på mange år sammen med et inspirerende og fint menneske. Loge nr. 62 Håkon Håkonsson har mistet en aktiv og trofast bror.

Magne Skadsheim

KRIGEN – *forts. fra foreg. s.*

lands hemmelige atomvåpenprogram.

Ja, vi lever i sannhet i en verden som er vanskelig å forstå for de fleste av oss. Vi som Odd Fellows kan kanskje gå foran med et godt eksempel, men vi er få i den store sammenhengen og kanskje blir vår stemme for svak.

Likevel må vi aldri gi opp håpet om en bedre verden for oss alle, der intet menneske undertrykkes eller mangler de helt elementære menneskerettigheter, enten de lever i øst, vest, nord eller syd. Ett bør imidlertid være sikkert: Terrorisme kan ikke knyttes til noen bestemt trosoppfatning, religion eller land. Den er universell og kan kun fjernes fra jordens overflate hvis rettferdighet og frihet for enkeltmennesket oppfylles verden over.

Bjørn R. Opjordsmoen

25 års Veteranjuvel tildelt Eks OM Evald Forvik

Den 6. november 2003 fikk vår loge en ny 25 års veteran, og denne ble ved en høytidelig seremoni tildelt bror Eks OM Evald Forvik av vår storrepresentant Dagfinn Arnesen. Bror Evald er født i Brønnøysund 19.03.44, der han vokste opp. Etter endt skolegang kom han som ung soldat til NIKE-basen i Havnås. I Trøgstad fant han også sin kone Sunnøve, og siden har han blitt her. Han har nok ikke glemt hvor han har sine røtter. Brønnøysund ligger nært inntil hans hjerte, og han må hjem i blant for å treffe familie og venner. Bror Evald har vært flink i vår loge. Flink til å møte og han har hatt flere embeder, han sitter nå som Eks OM. Ved bro-

OM Rune Bye og Eks OM Evald Forvik

dermåltidet var det flere brødre som gratulerte og overrakte blomster til den nye 25 års veteranen. Bror Evald avsluttet med tale som kom fra hjertet. Logen gratulerer bror Evald Forvik.

Fotograf: Ashjorn Nedregård

Rebukkataloge nr. 31, Cecilia (I.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Veteranjuveltildelinger:

40 års veteranjuvel ble tildelt Eks OM Kari Skadsheim og Eks OK Kari Tallaksrud på Villa Nore 8. mars 2004. (Se omtale annet sted i dette nr.)

Eks. OM Lene Marie Eek ble tildelt 25 års Veteranjuvel under Tre-Riksmøtet 24. april 2004. (Se omtale annet sted i dette nr.)

Jubilanter:

21.04.04	Grete Korterud	60 år
7.06.04	Ruth Buckholm Eide	60 år
19.08.04	Åshild Røsting	85 år
12.09.04	Randi Arnesen	75 år
13.09.04	Anny Synøve Heggen	60 år
23.10.04	Solveig Bergholtz	80 år
01.11.04	Marry Præsthus	85 år
06.11.04	Eva Margrethe Falk	60 år

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter høsten 2004:

Olsson, Nils Wilhelm	1. august	75 år
Ekman, Gøsta	17. august	60 år
Sandvig, Arne S. Uchermann	16. september	60 år
Altenborn, John	11. oktober	60 år
Sørby, Arne Henning	28. oktober	60 år
Garai, Frigyes	2. november	70 år
Bye, Rune Johan	9. desember	60 år

*Vi
gratulerer!*

Veteranjuveler 2004

Olsson, Nils Wilhelm, 1870 Ørje	18. november	25 år VJ
---------------------------------	--------------	----------

Storlogegrad tildelt Eks Overmestre i vårt distrikt

Ved en høytidelig seremoni den 20. mars i år ble 3 Eks OM tildelt Storlogegraden i Sarpsborg. På bildet ser vi fra v.: Torun Thy-nes Vingelsgaard, loge Astrid, Sarpsborg, loge Cecilias Åse Karin Røsand, deretter Distriks Stor Sire i Distrikt nr. 23, Jorunn Larsen og lengst til høyre Brit Carl- sen, loge Kjeden, Sarpsborg.

BESØK DE SYKE

DA JEG VAR OVERMESTER

Ja, hva da?

Da jeg ble innviet i ordenen 9. september 1982, så tenkte jeg nok ikke at jeg noen gang skulle skrive et lite "tilbakeblikk" fra min tid som Overmester. 2 år framover føles som en lang tid, men årene har gått, og de gikk fort. Det hele startet med at jeg sa ja til å være arkivar, og siden ble det som med mannen som lesset på hesten: "klarer'n den så klarer'n den au". Dette har med vandringen vår å gjøre. Ved å møte så ofte vi kan lærer vi noe hele tiden, helt til vandringen en gang tar slutt.

Alle embeder inneholder mye spenning, og vi vil alle sammen gjøre det så godt og riktig som mulig. Men feil gjøres allikevel på alle stolene. Det skjer, det har skjedd og det vil fortsatt skje. Vi er bare mennesker og vi kan feile.

Vi lærer at vi skal leve opp til å utbre VENNSKAPETS, KJÆRLIGHETENS og SANNHETENS prinsipper blant menneskene, og vi skal besøke de syke, begrave de døde, hjelpe de trengende og oppdra de foreldreløse. Dette er kjent for oss alle. Det er høye mål som vi har lovet å være med på, og som vi hele tiden må arbeide mot. Vi skal ikke bare være

hyggelige brødre i logemøtene, men vi skal også være det i hverdagen.

Er vi flinke nok?

Jeg syntes det fulgte et stort ansvar med å være Overmester, men jeg er glad for - og jeg takker logen for - at jeg har fått være det. OM tar imot kritikk, gode råd og ros fra yngre og eldre brødre. Jeg lå noen ganger søvnløs i forbindelse med saker som jeg syntes var vanskelige, men jeg er glad for at jeg hadde et godt kollegium rundt meg. Dette bestod av flinke og hyggelige brødre. Det lettet trykket.

Jeg vil ikke glemme vår store gruppe av Eks OM-ere, som er flinke til å møte. Denne gruppen er som "SAREPTAS KRUKKE", aldri tom. Her kan vi øse erfaring. TAKK!

Når jeg nå sitter i Eks OM-stolen og ser og tenker tilbake på min tid på OM-stolen, så tenker jeg: "har jeg virkelig vært OM". Det var lærerike år. Fra min plass har jeg jo en del jeg skal gjøre, men jeg kan også følge nøye med i alt som skjer fra OM-stolen og til alle som deltar i møtene. Vi har flinke aktører som legger hele sin sjel i arbeidet. Vi er heldige som

har levende musikk med flink organist. Det er på sin plass med litt ros.

Det var spesielt å stå på OM-stolen og se brødrene strømme inn i logesalen for å delta i våre møter, hvor stillhet og ro senker seg over oss. Vi har i flere år hatt et godt frammøte, men tenk om vi kunne bli enda flere. Jeg har ofte tenkt: "hvorfor kommer ikke han...eller han". Et godt frammøte styrker logen og inspirerer kollegiet. Dette består av flinke brødre som kan sine ting på sine plasser, og er under ledelse av en flink OM.

Hva med logens framtid? Er du fadder? Alle brødrene kan og bør være det.

Jeg ønsker OM og hans kollegium lykke til i sitt videre arbeid, og jeg vil oppfordre brødrene til å slutte opp om våre møter, og si ja..... når noen spør.

Jeg vil takke min fadder for at han satte meg på "ODD FELLOW SPORET", og jeg ser fram til mange fine logemøter i årene som kommer. Jeg er glad i mitt logeliv og jeg føler meg trygg i logen.

Dette var litt om "da jeg var OM"
Jan Grefslie, Eks OM

Tanker fra Overmesterstolen

Aller først vil jeg benytte anledningen til å takke alle søstrene for den tillit de har vist meg, som har gitt meg anledning til å få være med, få innblikk i å få lære om arbeide i Logen og i Ordenen. Jeg tenker tilbake på de første nervøse skritt opp til Overstolen, jeg kjenner ennå hvordan knærne dirret og hvordan hånden skalv da jeg skulle bruke klubben. Jeg husker også hvilket sterkt inntrykk det gjorde når jeg løftet blikket og så ut i salen, hvor alle søstrenes blikk var rettet mot

meg. Jeg viste at nå var det jeg som hadde ansvaret for at møtene skulle bli hyggelige og riktig utført. Til dette arbeide hadde jeg god hjelp av fantastiske embedsmenn og jeg hadde et kollegie som jeg ikke kan få fullrost. Til våre vakre ritualer hadde vi også utrolig flinke spillere og sammen var vi alle et sammensveiset team. Alle tok sine oppgaver alvorlig, jobbet selvstendig og ikke minst, møtte til alle prøver med positiv entusiasme og glede. Takket være alle disse gode medhjelpere,

ser jeg tilbake på min Overmesterperiode med glede. Mange saker hadde vi på programmet i perioden både hyggelige og mindre hyggelige. Men vi sto sammen og gjennomførte det som var ventet av oss. Jeg vet nå at for å bli kjent med Logens arbeide må man si ja til å ta på seg oppgaver og verv og jeg anbefaler det til alle søstre som kanskje har vært i tvil eller som tror de ikke klarer oppgavene.

Åse Karin Røsand

Veteranjuveler for 40 år i Cecilia

På logemøtet den 8. mars 2004 fikk Kari Skadsheim og Kari Tallaksrud tildelt sine 40 års veteranjuveler. Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen ledet en vakker og gripende seremoni. Logens faste sangerinner og organist bidro også til en høytidelig stund i logen.

Ved søstermåltidet etterpå ble det mange taler. UM Anne Kirsti Kristiansen organiserte talerne med alvor og lett humor, og med allsang innimellom.

Første taler var OM Eva Jahren, deretter Eks Rådspresident Guro Lie, som er fadder til Kari Tallaksrud, så Stor Representant Liv Langås Brynjulvsrud. Kari Tallaksrud takket for 41 år som logesøster, med mange gode minner og overrakte en gave som var øremerket søsterskillingen.

Kari Skadsheim takket for mange år med mange verv. Hun var den første som ble innviet i logelokalet på Nore da det var nytt. Hun ønsket at vi skulle synge "Begynn i ditt eget indre".

Eks OM Åse Karin Røsand overrasket med dikt til hver av 40 års veteranene, iført hvit snippkjole.

Takk for maten-talen ble holdt av Søster Ida Lind, som er Kari Skadsheims fadderbarn.

Våre sangere og organist underholdt med sang og musikk.

Søster Eks OM Kari Ymbjörg Tallaksrud

Innv.	25.02.1963
1. grad	28.10.1963
2. grad	13.04.1964
3. grad	11.05.1964
25 års Veteranjuvel i 1988	
Sekretær	1968-1973
UM	1974
CM høyre ass	1977
Inspektør	1983-1985
CM	1985-1987
UM	1987-1989

Jubilantene, Kari Tallaksrud til venstre og Kari Skadsheim flankerer søster Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen.

Kari og Kari kommer med takkens ord ...

Kari S. får overrakt sin hilsen etter Eks OM Åse Karins «overraskelse»

OM	1989-1991
Fung. Eks OM	1991-1993

Søster Eks OM Kari Skadsheim

Innviet	24.02.64
1. grad	28.09.64
2. grad	08.03.65
3. grad	25.10.65
25 års Veteranjuvel	1989
UM ass	1968

Kasserer	1970
UM	1972
Indre vakt	1975
Inspektør	1977-1981
Sekretær	1983-1987
UM	1989-1991
OM	1991-1993
Fung. Eks OM	1993-1995
Stor Repr.	2000-2003

Betraktninger fra OM i Håkon Håkonsson

Når vi ser fremover i tid så synes måneder og år langt frem, ser vi derimot tilbake i tiden så er de samme måleenheter relativt korte.

Jeg for min del ble innviet i vår orden for ca. 14 år siden. Ja, 14 år er jo en lang tid, men jeg synes at denne tiden har gått uendelig fort. Det er vel også slik at når tilbakelagt tid har vært positiv og givende, så blir årene bare til "uker". Jeg har også gjennom disse årene blitt forespurt om forskjellige embeder i vår loge. Jeg har bestandig takket ja – og det er ikke noe jeg har angret på.

For noen måneder siden fikk vår loge et nytt embedskollegium. Det er bestandig spennende med et skifte. Det "gamle" kollegiet hadde fungert meget bra og det var vel en del tanker som svirret rundt i toppen på meg da jeg takket ja til å overta som logens OM og med et nytt arbeidsteam. Jeg var klar over at det nye kollegiet måtte følge opp med disse oppgavene:

- Rekruttering
- Ettermøtene
- Frammøte
- Villa Nores framtid
- Trivsel
- Ordensmessige rapporter

Alle disse punktene hadde også det gamle kollegiet gjort på en utmerket måte, men vi – det nye arbeidslaget – måtte bare fortsette i det samme sporet, og dersom det var mulig, bidra til en enda mer positiv anstrengelse for å bringe vår loge videre fremover.

Logen har til nå gjennomført to venne/informasjons-aftener. På det første av disse møtene kom bare en interessert venn, og det var for dårlig tatt i betraktning at vi hadde med vår DSS Leif-Egill Karlsen som foredragsholder.

På vårt andre møte kom det 8 interesserte. Dette var oppløftende og vi har allerede fått resultater av dette. Men når det gjelder rekruttering er det ikke bare kollegiet som skal bidra. Alle brødrene har her et felles ansvar.

På våre ettermøter har vi skaffet til veie forskjellige foredragsholdere. Vår egen bror Frank Johansen ga oss en interessant innføring i krydderets verden. Jeg har fått positiv tilbakemelding på dette foredraget og vi skylder Bror Frank en stor takk for dette bidraget til et vellykket ettermøte.

Logen har også fått en fin orientering om opplegg og behandling ved Phoenix House, Haga, Mysen.

Videre har Forbrukerombudet, Bjørn Erik Thon, gitt en meget interessant oversikt over ombudets rolle i samfunnet og dets arbeidsoppgaver.

Når det gjelder ettermøter med foredrag prøver kollegiet å legge dette til tidspunkter hvor vi forventer relativt korte logemøter inne i salen. Likevel er jeg også klar over at våre ettermøter ikke bare skal utvikle seg til å bli et foredrags-forum. Det er også meget viktig at vi finner tid til å prate sammen og gjennom det oppleve samhörighet blant brødrene.

Når det gjelder fremmøte er jeg meget fornøyd. Vi har en fremmøteprosent på ca. 50 og jeg håper at denne vil holde seg på samme nivå, eller helst øke. Det har i lang tid vært diskutert Villa Nores framtid. Etter at vi fikk fremlagt et kostnadsoverslag på tilbygg og restaurering av huset, skjønte vi fort at dette ikke var økonomisk forsvarlig for våre to loger. Styret i AS Nore har derfor jobbet med nye løsninger og jeg håper at de planer som nå bearbeides vil falle positivt ut. Jeg er overbevist om at de tiltak som nå prøves er de beste for begge logene, og jeg ønsker styret lykke til med det videre arbeidet.

Helt til slutt vil jeg gi honnør til de valgte og de utnevnte embedsmenn. Det gir en trygghet å vite at man har med seg dyktige medarbeidere. I de månedene som har gått har jeg kun mottatt positive tilbakemeldinger fra brødrene i logen. Dette synes jeg er meget gledelig.

Det er kanskje ikke riktig å trekke frem noen spesielt, men jeg gjør det allikevel. En stor takk til Organist Finn Hunstad som ikke bare i denne tiden, men gjennom mange år, har gledet og beriket oss med vakker musikk.

Rune Bye

Besøk i Loge nr. 95 Isegran

Tirsdag 13. april reiste 15 brødre fra Ørje i øst til Knapstad i vest med OM Rune Bye i spissen på besøk til Loge 95 Isegran i Fredrikstad. Det var med stor forventning og spenning vi reiste av sted fra Askim via Trøsken på en svingete vei med mye telehiv og huller etter en lang vinter. Da var det deilig å komme fram til nye og flotte lokaler i Stabburveien 16, hvor vi kunne hilse på nye og ukjente brødre og nyte en god kopp kaffe. Vi ble vennlig tatt i mot og ønsket velkommen på en svært hyggelig måte. Vel inne i logesalen ble alle brødrene ønsket velkommen av OM Nils A. Martinsen, med en spesiell hilsen til gjestene fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson, eks OM Tore Jernberg fra loge nr. 64 Olaf Halland og bror Rolf Jensen fra loge nr. 129 Oscarsborg, som for øvrig har Håkon Håkonsson som sin moder loge.

Dagens logemøte var innvielse av to nye brødre. Resipientene til kveldens innvielse var Erik Andersen og Tormod Rom, som for øvrig er bosatt i Askim og er en gammel Askim-gutt.

Seremonien ble ledet på en overbevisende og dyktig måte av CM Knut Andersen og hans dyktige assistenter.

Kveldens taffel ble ledet av UM Helge Johansen, hvor det ble servert kokt torskerogn og grønnsaker. På grunn av sen aften ble kveldens talere oppfordret til korte taler. De respektive faddere ønsket sine nye brødre velkommen til Odd Fellow ordenen, hvor de fortalte litt om deres bakgrunn. Deretter takket brødrene for tilliten og den måten de hadde blitt tatt i mot på, og gledet seg til videre arbeide i ordenen. Til slutt takket bror Frank Lind for maten og ønsket spesielt Tormod Rom velkommen til å besøke vår loge på Mysen.

Kåre Bye

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Et knippe brødre fra egen og den besøkte loge. I midten på det høyre bildet ses også vår tidligere UM, Rolf Jensen, nå tilhørende Loge Oskarsborg, Ski. Tormod Rom som nå er en av våre nye brødre er innfelt til høyre.

Håkon Håkonssons kollegium for 2003–2005

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Foran fra v.: Eks OM Jan Grefslie, OM Rune Bye, UM Johan Hvalshagen. Bak: Sekr. Knut Wangberg, Kass. Per Fladberg, Skm. Per Olav Eek, CM Harald Rømuld.

En liten ytring om livet og tiden som bror Karl Solbakken fra loge nr. 30 Grimkell holdt i Leiren like før påske i år. Den lille ytring eller kåseri om man vil, var så vidt

*tankevekkende at jeg med bror Solbak-
kens tillatelse har fått lov å gjengi den
her i Norenytt.*

Frank Lind

T I D E N

I jule- og nyttårshelgen satt jeg og så på TV – og kom bl. andre kanaler, også innom Sveriges TV og så en reprise av den svenske konges edsavleggelse for 30 år siden, og jeg stusset over hans valgspråk som er
– FOR SVERIGE I TIDEN –
– I tiden sa kongen –. Ja, hva er tiden?

Jeg kunne liksom ikke få dette ordet ut av hodet, jeg måtte tenke over det – jeg måtte ha et svar. Jeg skulle kanskje ha spurt dere – Hva er tiden?

Men jeg gjør ikke det. Jeg har heller forsøkt å analysere dette, og komme med et svar på spørsmålet: TIDEN?
Så kan enhver dømme om det er riktig eller galt.

Ordet er et tenkt ord, nemlig abstrakt, i motsetning til noe konkret. Ordet er i bestemt form, som igjen tilsier at det er begrenset til en bestemt lengde – dag – uke – måned – år, osv.
Nå har vi kommet nærmere ETT svar – svar på hva tiden er.

Tiden kan være en bestemt tid som for eksempel det et menneske har fått til sin disposisjon fra fødsel til slutt.
Skal vi være enige om at det vi nå har kommet fram til, kan være ett av flere svar.
I så fall er TIDEN vår en tid som vi ikke vet lengden av, og som vi verken kan forlenge eller forkorte, men det er spørsmål om hvordan vi best kan forvalte den tiden vi har fått til rådighet.
Her er vi kommet til kjernen av

hva kongen av Sverige mente, når han sa:
FOR SVERIGE I TIDEN.
Han ville nemlig forvalte den tiden han hadde til rådighet, til beste for sitt land, uten noen bestemt antall år, måneder, eller dager. For selv en Konge vet ikke det.

Nå stiller vi spørsmålet: Hvordan forvalter vi vår tid best? Og har vi tenkt over det?
Ja, det har vi sikkert gjort, men la meg spørre:

- Er det nok at vi er snille mot hverandre?
- Er det nok at vi dyrker vennskapet?
- Er det nok at vi er en Odd Fellow?
- Er det nok at vi er med i Leiren?
- Er det nok at vi har kjærlighet for hverandre?
- Er det nok at vi er sannferdige i alt?
- Er det nok at vi ber vårt faderår hver kveld?

Svaret vil vel i beste fall bli et – Tja. Men, Nei; det er ikke det det handler om når vi skal forvalte vår tid.
Det må bli et entydig Ja på alle disse spørsmålene. – Vi må leve etter den høyeste Mesters lov, nemlig de ti bud. Vi må ikke strebe etter posisjoner på andres bekostning. Vi må heller ikke la kjennskap og vennskap bli avgjørende for valg av posisjoner, og vi må ikke la oss lede til å ta avgjørelser som kan skade andre.

Nå er det vel mange som mener

at det som her er fremsatt er tøv. Ja, det er vel kanskje det, men alle de spørsmål som vi har vært innom, kan vi bekrefte gjennom våre lover og ritualer i Odd Fellow Ordenen.

"Anvend ditt jordiske gods etter den høyeste lov ..." osv. sies det et sted.

Jordiske gods – hva er det? – Jo, det er blant annet VÅR TID det, og det er et verdifullt gods som vi skal forvalte etter den høyeste lov.

Det finnes mange slike belæring-er i våre lover og ritualer, som jeg ikke skal komme inn på her, for alle i denne salen er fullt oppmerksomme på dette. Men som en avslutning vil jeg gjerne nevne hvorfor jeg har tro på et høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder. Denne troen fikk jeg gjennom min mor og far – som ga meg min barnetro. Noen linjer kan bekrefte dette.
Vi står nå foran påsken, hvor vi hører om de mest grusomme hendelser i TIDEN – i historien. Av andre store begivenheter har vi julehøytiden.
Begge disse to høytider binder meg til min barnetro – og styrer min tilmålte TID ...

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt – ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i dens arbeid.

«Tre-riksmøtet» 24.–25.04. 2004

Endelig er dagen kommet, og med sol til og med! Vi søstre i logen har lengtet etter denne helgen.

OM Eva Jahren og Eks OM Kari Skadsheim kunne ikke engang vente til de finske søstre fra loge nr. 12 Dagmarkällan kom til Mysen. De reiste inn til Oslo for å hente dem der. Hvilken gjensynsglede! Lange varme klemmer. Mange kjente fjes, men heldigvis også noen nye. Det viser, håper jeg, at vennskapstreffe skal fortsette selv om vi «gamle» søstre kanskje må legge årene inn.

I Odd Fellowhuset i Mysen var flere søstre møtt frem for å ta imot sine overnattingsgjester, eller bare for å ønske velkommen. Enda mere klemming. Det ble servert rundstykker til gjester og verter. De svenske søstre fra loge nr. 23 Cecilia kom med buss fra Nyköping og de ble varmt tatt imot av både finske og norske søstre. De som skulle bo privat fant sine verter og bussen dro til Askim og Smaalenenes Hotell med de søstre som ønsket å bo der.

Vi er alle forskjellige, men for meg betyr nettopp det å få være vert for gjestende søstre veldig mye. Vi blir på en måte enda bedre kjent med hverandre og kan i fristunder diskutere hvordan logene virker i de forskjellige land. Det er utrolig lærerikt og gir impulser til ens eget logeliv.

Logemøtet åpnet kl. 17.00. I år skulle Eks OM Lene Marie Eek bli tildelt sin 25 års veteranjuvel i forbindelse med vennskapslogemøtet. Ved åpningen var det hilsninger fra Loge nr. 12 Dagmarkällan ved Distriktspresident Ullamaj Elgh og fra Loge nr. 23 Cecilia ved OM Anna-Stina Thorholm. Eks OM Sonja Strøm hilste fra sin nye loge nr. 83 Ellen Key i Linköping. Hun er den som sammen med Eks Rådspresident Guro Lie startet vennskapsforbindelsen mellom de 2 Cecilia-logene. Søster Stor sekretær Liv Berit Jo-

Sentrale aktører i forbindelse med 25 års veteranjuveltildelingen. Fra v.: Fung. Stormarsjall Anne Mari Lunder, jubilantens svigermor Lillemor Eek, 25 års veteranen Lene Marie Eek og Stor sekretær Liv Berit Johansen som sto for tildelingen.

Et knippe blide søstre ved mottakelsen på Skrivergaarden. To av disse var initiativtakerne til vennskapssamarbeidet mellom de to Cecilia-loger, nemlig til venstre Guro Lie og nr. tre fra venstre Sonja Strøm.

hansen foresto tildelingen av 25 års veteranjuvelen. Hun ble ført inn sammen med de søstre som Lene Marie Eek hadde ønsket skulle bekle stolene under tildelingen. Det ble en flott opplevelse for både veteran og øvrige søstre. Søster Stor sekretær holdt en flott, varm tale til veteranen. Hennes mor var veteranens fadder. Våre utenlandske gjester var veldig begeistret for den verdige og høytidelige måten ritualet ble utført på. Et minne for livet for oss alle.

Festmåltidet var lagt til Skrivergaarden. Det er et virkelig flott sted å ta imot gjester. Hele huset ånder av kunst og historie. Etter velkomstdrink gikk turen opp i spisesalen. Alle veteraner fikk utdelt sitt telys som ble satt ved kuverten og tent. Det er en tradisjon ved alle veteranjuveltildelinger i

vår loge. Enkelt kanskje, men det blir satt pris på.

UM Ann-Kirsti Kristiansen ønsket velkommen til bords med diktet Vår av Ph. Bosman. Eks Rådspresident Guro Lie utbragte Kongens skål og kongesangen ble sunget. Deretter sang vi to vers av alle de tre nasjonalsangene. Maten smakte fortreffelig, herlig laksepaté, kalvestek med raffinerte grønnsaker og kardemomme-is. Alt ble fortært til summende prat rundt hele bordet. De forskjellige logenes søstre var godt blandet og kunne på den måten bli enda bedre kjent.

OM Eva Jahren, loge 31 Cecilia ønsket igjen alle velkommen og rettet også gratulasjoner og varme ord til Lene Marie Eek og takket for alt arbeidet hun har lagt ned for logen.

Eks OM Ulla Holmström overrakte en vakker blomstervase/lysestake fra loge nr. 12 Dagmar-källan. Vasen lå i en festlig kiste som hun mente

vi kunne bruke til å samle penger i til neste Tre-riksmøte. I sin tale sa hun bl.a. at vennskap kan være levende i mange år og det beror ikke på hvor du bor.

Eks OM Lillemor Eek talte varmt og humoristisk til sin svigerdatter Lene Marie. Hun avsluttet med ordene: Dagen i dag, denne levende stund, den har du i dine hender. Grip den og bruk den med hjerte og munn, førend bladet i boken vender.

Også Lene-Maries mann og logebror ville si noen ord til sin «søster» og sengekamerat. Talen ble fremført av Stor sekretær Liv Berit

Johansen som på en særdeles flott måte tolket sin fetter og logebrors hilsen.

Eks OM Maud Eldenäs fra Loge nr. 23 Cecilia har i alle år vært Lene Maries gjest og vise versa, hun holdt en flott tale på vers

til jubilaranten. Alle taler både til jubilaranten og til logen var preget av varme og gjensidig glede.

Før desserten ble servert, fikk vi vakker sang ved Ingvild Fredbo Labråten. Hun sang a capella: Danse mot vår, Gje meg handa di ven og Kom mai du skjønne milde. Aplausen viste at dette ble det satt pris på.

Eks OM Lene Marie takket for høytidsstunden i logesalen og ga en rød rose til de embedsmenn som hadde fungert under tildelingen. Videre takket hun for alle varme, fine ord som ble henne til del. Det var en ekstra stor glede for henne at våre finske og sven-

ske gjester overvar begivenheten.

Takk for maten ble fremført av OM Anna-Stina Thorholm, loge nr. 23 Cecilia. Hun overrakte også som gave til vår loge, to vakre fugler i keramikk. Fuglene er også gode til å holde i hånden og kan gi en ro så en føler at kulden som av og til kommer vil fly bort.

Aftenen ble avsluttet med kaffe og kransekake i salongene nede. Den varme gode stemningen holdt seg og det var vanskelig å ta farvel, selv om vi skulle møtes neste dag.

Søndagen møttes vi på fortet hvor vi besøkte de kunstnere som har sine atelierer der oppe. De lager mye vakkert og alle ble særlig fascinert av Bjørg Tveits tanker bak de forskjellige vevnadene hun viste. Det hele ble som en liten andakt for oss. En fin slutt på besøket der oppe.

Finnene måtte forlate oss her for å nå et fly, mens vi andre avsluttet besøket med en utsøkt lunsj på meieriet. Inger Grefslie hadde igjen stilt opp og laget et flott ostebord til oss. Også her gikk praten livlig og gode vennskap ble styrket. Avskjedens time kom og varme håndtrykk og klemmer ble utvekslet og ordene «vi sees om 2 år i Nyköping» gjorde avskjeden noe lettere.

K.S.

Som avslutning på besøket beså våre gjester Høytorp Fort.

Vet du det?

Er du kjent i Østfold?

Hvor finner du:

1. Stordal anlegget?
2. Kanalmuseet?
3. Sjøhaug nudistsenter?
4. Nes lense?
5. Ingedal kirke?
6. Værne kloster?
7. Merrapanna?
8. Solli Bruk?
9. Brekke sluser?
10. Møllebyen?
11. Akerøy Fort?
12. Vannhjulet i Glomma?
13. Kjerringåsen?
14. Berby Herregård?
15. Roald Amundsens fødested?
16. Oldtids veien?
17. Lindekleppen?
18. Rød Herregård?
19. Østfoldhallen?
20. Skolleborg?

Spørsmålene er ført i pennen av Kjell Næss.

SVARENE finner du snudd opp ned annet sted i bladet.

20. I Aremark
19. I Fredrikstad
18. I Halden
17. I Øymark
16. Mellom Skjoberg og Fredrikstad
15. I Borge
14. I Idd
13. I Tune
12. På Isegran
11. På Hvaler
10. I Moss
9. I Tistedalen
8. I Tune
7. I Onsøy
6. I Rygge
5. I Skjoberg
4. I Skiptvet
3. På Jøløen
2. I Ørje
1. I Borge

Svar:

Solskinnsøya – Sri Lanka

I begynnelsen av februar forlater vi snø og vinterkulde og setter nesa mot varmere strøk.

Reisen går til Sri Lanka, den lille "dråpen" sørøst for India. Øya, som før het Ceylon, er på størrelse av halve Sør-Norge, og her bor det ca. 19 mill. mennesker. Temperaturen ligger på ca. 30 plussgrader natt som dag og luftfuktigheten er ca. 90%.

De innfødte er smilende og vennlige, men kommer de først ut av balanse er det som å tenne på krutt.

Innbyggerene består av tamiler og singalesere, og hovedreligionen er budhisme. I tillegg kommer hinduisme, katolikker og fri-menigheter.

Reise og opphold ble betalt av New Life Literature i Norge som driver et Bibeltrykkeri der ute. Arne reparerer, rettleider og gir opplæring til de innfødte arbeiderene. Interessant og spennende, men til tider kreves det stor tålmodighet. Bedriften består av 30 arbeidere, både kvinner og menn som tjener godt over gjennomsnittet i landet.

Hver morgen starter med en halvtimes bibellesing, bønn og sang.

Maten her på øya er velsmakende og spennende. Det serveres mye fisk og skalldyr, kylling og ris med kraftig krydder. Til frokost smaker det godt med ny-preset juice av ananas, papaya, mango eller appelsiner.

Etter noen dager ser man ikke alle flekkene og hullene på duken, de magre kattene som tigger ved bordet, heller ikke fluene som virrer omkring er noe å bry seg om. Slik er det bare.

Spaserturen langs gatene er alltid interessante. Her kjennes alt fra deilige dufter fra lotustrær og krydderbusker til kloakk- og søpelstank.

På fortauene tiggere som ligger eller sitter, i gatene kjerrer som

Arne og Gunn i eksotiske omgivelser.

blir dratt av hvite okser med svære horn og unger på vei til skolen kledd i sine hvite skoleuniformer. Jentene i hvite skjørt og bluser med lange sorte fletter nedover ryggen. Guttene i hvite skjorter og bukser, de yngste i korte og de eldste i lange bukser. Skolegangen er gratis, men uniformene, mat og skolemateriell må de selv betale. Derfor har ikke alle anledning til å gå på skolen.

For en utlending virker trafikken ganske så kaotisk, men etter en tid forstår man at det er et visst system! Bilene som kjører på venstresiden tuter og blinker der de nesten sneier hverandre. Høyeste hastighet er 70 km, forståelig nok på disse veiene.

Bussene er alltid fulle og vel så det. Dørene er åpne og er det ikke plass inne i bussen, henger de utenfor.

Lastebilene er fulle av folk på lasteplanet. Enten står de, eller har tatt med stoler eller sofaer som de sitter på. Innimellom på veikanten går det noen kuer og geiter og spiser gress, ja til og med noen griser rusler av gårde.

Det kryr av syklist på sorte solide sykler, ingen har lys og på

kveldstid er det svært så sparsommelig med lys i gatene. Men sykkelbjeller har de! Som regel er det flere enn en på sykkelen og da sitter han eller hun på stanga. Motorsykkelen er et praktisk fremkomstmiddel der familier på opp til 5 personer kjører av sted. Det hender at far har hjelm.

Drosjene er åpne trehjulinger. I vinduet til sjåføren kan det være en Rosenkrans, et Jesusbilde, bilde av Buddah eller en hindufigur, noen ganger flere symboler samtidig. Best å gardere seg her i dette gatemylderet!

Oppe i høyden foregår teplukkingen i over 2400 meters høyde. Bratte, svingete og smale veier fører oppover til grønnkledde plantasjoner. Teplukkerene som er kvinner må levere ca. 12 kg friske skudd av tebusken pr. dag. Disse blir så samlet opp i traktorhengere og kjørt til fabrikk hvor de blir tørket, knust, sortert og pakket. Ekte Ceylon-te.

Langs elvene foregår klesvask og kroppsvask. Klærne legges så til tørk på bakken. Jeg sender vaske-maskinen hjemme en vennlig tanke og takker Gud for at jeg er født i Norge.

Elefantene tar seg også en dukkert her sammen med badende, smilende barn.
Søndag er det tid for gudstjeneste. Benket på pinnestoler sitter hundrevis av blide, syngende og glade mennesker. Kvinner kledd i flotte sarier og barna i sin fineste stas. Orkesteret består av vakre hvitkledde ungdommer som synger og spiller, musikken er

fengende og en nordmann lar seg lett rive med. Utenfor vaier palmene, det føles som en forsmak på Paradis.
Her på øya er det ingen skumring, som en rød ildkule forsvinner sola på få minutter ned i Det Indiske Hav, og kl. 19.00 er det stummende mørkt. På den svarte tropehimmelen lyser stjernene og ofte blir himmelet flerret

opp av lyn. Et flott skue hvor hav og himmel går i ett.
Etter hvert er det å krype til sengs under myggnettet, bre over seg lakenet og sovne inn til lyden av gekkoene (små lysebrune øglelignende kryp) som løper opp og ned langs murveggen ...

*Tropiske hilsner fra
Arne og Gunn Sandvig*

Etter barneaksjonen har vi mottatt dette brevet fra Storlogen

**DEN UAVHÆNGIGE
NORSKE STORLOGE AV ODD FELLOW ØRDENEN
(I. O. O. F.)**

STOR SIRE

TIL: 22 00 00 40
FRA: 22 00 00 40
POWER: 22 00 40
NO 00 40 00 40
AV: 22 00 40 00
ODD FELLOW
Fjellstrand 00 00 00 00

Til alle loger og leire.

Oslo 21. Mars 2004

LANDSSAKEN 2003 - BARNEAKSJONEN

Kjære søstre og brødre,

Den Norske Storloge sender med dette en hjertelig takk til enhver av Odelstings medlemmer som, gjennom Landsaken 2003 og Barneaksjonen, har bidratt til at Odd Fellow barnabyen i San Vicente nå er ferdig.

Bjellet for Landsaken var kr. 6 millioner, og når vi nå har sett strøk er det bekræftet med kr. 7,6 millioner - et fantastisk resultat.

I tillegg kommer den del av Barneaksjonen/Barneaksjonen, hvor søstre og brødre var den hjertende bidrag. Odd Fellow Ordenens "del" av Barneaksjonen utgjør ca. kr. 9 millioner.

Til sammen har vi således skaffet til veie kr. 16,6 millioner - og kostnaden fradraget for Odd Fellow barnabyen med sosialt arbeid utgjør ca. kr. 15 - 16 millioner.

Odd Fellow barnabyen er således fullfinansiert!

Odd Fellow Ordenen og dens medlemmer kan med rette være stolte over at vi har utført. Dette er uten tvil det største humanitære arbeidet i Ordenens historie i Norge.

Landsaken har også bidratt til at Ordenen over hele landet er synliggjort på en fin og positiv måte, og Ordenens budord, *«å hjelpe de trengende og oppføre de fortreffelige»* er gjennom Landsaken etableret på beste måte.

SOS-barnabyer er en profesjonell organisasjon bakover sitt felt. Spesielt det har gått fint, og vært uten problemer for begge parter.

Noen få problemer har det vært underveis, men disse var små og ble løst på raskest mulig måte i betimelig.

Det innvalgte budsjett for søstre og brødre ble overrakt under en fin og rolig arrangement av SOS-barnabyer i Oslo Nye Teater den 16. februar i år.

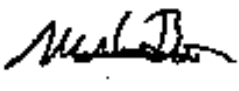
Byggesarbeidet i Odd Fellow barnabyen er godt i gang, og offisiell åpning er forventet å finne sted uthv 2004.

Noe en gang - kjære søstre og brødre - takk for at dere har gitt, ikke bare de fine (20) foreldreløse barn, men flere hundre barn, et liv - et verdig liv.

Med hvarlig hilsen!
Vennskap, Kjærlighet og Sammenheng

Harald Thoen
Stor Sire

Morten Ewos
Stor Sekretær

*Liv Berit Johansen
Stor Sekretær*

Vi gjengir her noen bilder fra byggingen av barnelandsbyen i San Vicente i El Salvador.

Faksimile av brevet fra Storlogen.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

AS NORE

STYRETS ÅRSBERETNING 2003

Virksomhetens art

Selskapet driver eiendommen Villa Nore med utleievirksomhet, for på den måten å skaffe Odd Fellow Ordenen i Mysen og omegn tjenlige lokaler.

Fortsatt drift

Årsoppgjøret er avlagt under forutsetning om fortsatt drift.

Arbeidsmiljø og personale

Selskapet har ingen ansatte.

Likestilling

Selskapets styret har 2 kvinnelige og 2 mannlige medlemmer og er bevisst på de samfunnsmessige forventningene om tiltak for å fremme likestilling i virksomheten og styret.

Miljørapport

Styret mener at selskapets virksomhet ikke forurensar det ytre miljø.

Fremtidig utvikling

Selskapets lokaler trenger en fullstendig renovasjon og styrets viktigste arbeid fremover blir å få dette i orden, eventuelt finne et bedre egnet lokale. Egenkapitalen er blitt forverret i 2003 og styret vil legge frem for eierene forslag som eventuelt vil bedre situasjonen.

Årsresultat og disponeringer

Styret foreslår at årets underskudd på kr. 66.469,- føres slik det fremgår av regnskapet.

Aksjekapitalen er kr. 260.000,- og sammen med udekket tap er egenkapitalen pr. 31.12.03 på kr. 128.871,-

Mysen 2. mars 2004

Per Ola Halvorsen
styrets leder

Anne-Lise Piwowarski

Anny Ospedal

Ernst Sjursen

NOEN NØKKELTALL FRA REGNSKAPET FOR VILLA NORE – 2003

Driftsinntekter	kr. 142.600.-
Driftskostnader	kr. 213.373.-
Driftsresultat	– kr. 70.773.-
Finansinntekter	kr. 351.-
Finanskostnader	kr. 0.547.-
Netto Finansposter	– kr. 20.196.-
Ordinært resultat før skattekostn.	– kr. 90.969.-

Skattekostnad på ordinært resultat	– kr. 24.500.-
------------------------------------	----------------

Årsresultat	– kr. 66.469.-
-------------	----------------

Fra Balanseregnskapet ser vi at Sum egenkapital pr. 31.12.2003 er kr. 128.871.-
Sum gjeld (kortsiktig og langsiktig) er pr. samme dato i alt kr. 345.303.-.

Sum gjeld og egenkapital blir således kr. 345.303.- + kr. 128.871.- = kr. 474.175.-.

GENERALFORSAMLING I AS NORE

Generalforsamling ble avholdt i selskapets lokaler i Mysen tirsdag 23. mars 2004 kl. 19.00.

Vanlige generalforsamlingssaker ble behandlet, og når det kom til valg ble de som følger:

Valg av revisor

RevisjonsCompagniet AS fortsetter som selskapets revisor.

Valg av medlemmer og varamedlemmer til styret, herunder styrets leder.

Resultatet av valget som var enstemmig ble:

Styrets leder: Per Ola Halvorsen (1 år)

Medlem: Turid Mohrsen (2 år)

Medlem: Anny Ospedal (1 år)

Medlem: Ernst Sjursen (2 år)

Varamedlem: Anne Lise Piwowarski (1 år)

Varamedlem: Glenn Inge Paulseth (1 år)

Valg av medlemmer og varamedlemmer til valgkomiteen, herunder komiteens leder.

Resultatet av valget som var enstemmig ble:

Valgkomiteens leder: Odd K. Buraas (2år)

Medlem: Rigmor Løes (2år)

Medlem: Åse Karin Røsand (1 år)

Medlem: Egil Nøkleby (1år)

Varamedlem: Reidun Lie Larsen (1 år)

Varamedlem: Per Erling Fladberg (1 år)

Styrets leder Per Ola Halvorsen takket aksjonærene for tilliten. Han takket også May Loe Trippestad og Tormod Høiland som nå går ut av styret, for aktivt og godt samarbeid.

Mysen, 23. april 2004

*May Sissel Skjolden
Johan Hvalshagen
May Loe Trippestad
sekretær*

Besøk fra Storlogen i Distrikt nr. 23

Den 25. mars 2004 var det invitert til møte i Skjeberg Rådhus.

Alle logene i Smaalenene var ønsket velkommen for å høre Stor Sire Harald Thoen, Stor Sekretær Liv Berit Johansen og redaktør av Odd Fellow Bladet informere om hva som rører seg i Storlogen.

Det var ca. 175 logemedlemmer som hadde meldt seg på til sammenkomsten, så salen var full.

Etter interessant gjennomgang av storembetsmennenes arbeidsdag og Ordenen generelt, fortalte også Stor Sire litt om Odd Fellow internasjonalt.

Redaktør Kjell-Henrik Henriksen fortalte om Odd Fellow Bladet og prioriteringshensyn ved stoffvalg.

Etter snitter og kaffe var det mulig å stille spørsmål til panelet.

Mange hadde forberedt spørsmål som greit ble besvart.

Gjentakelse av arrangementet med jevne mellomrom vil være positivt.

Våre egne Distrikts Stor Sirer, Jorunn Larsen og Leif-Egill Karlsen, var primus motor for arrangementet, som ble vellykket på alle måter.

Stor Sekretær
Liv Berit Johansen

Redaktør
Kjell-Henrik Henriksen

Stor Sire
Harald Thoen

Distrikts Stor Sire
Jorunn Larsen

Distrikts Stor Sire
Leif-Egill Karlsen

VENNSKAP · KLÆRLIGHET · SANNHET

Alle fugler små de er!

Ja kom mai, du skjønn milde og der mulighetene er å gjøre skogen atter grønn. For som dette landet stiger frem er det ikke frodig på fauna i hver en krok. Heller ikke «starter» alt på samme tid fra nord til sør. Men allikevel, våren kan vi føle på kropp og sjel. Tegn på ymse måte, slik at det går mot varmere tider.

Vi kan nok kjenne «kongvinter» blåser noen sure vinder i nakken på oss. Men den må vike plassen for en helt annen tid. Vi lengter etter varme vinder. Selv om solgangsbris skummer også på «toppene» er det å foretrekke. Gjør og sisik, trost og stær kommer nu tilbake.

Vi har sett flokker av Canada gås, og mange flere fugler som vil tilbringe sommeren i Norge. Lekende og kvittrende vil de komme i gang med egglegging. Tiden er kort må vite. Karrige bergvekster og blomstrende lyng våkner opp av vinter dvalen. Snøklokker utålmodig stikker opp av snøen, vakker på sin enkle måte. Det gjelder å ha ærbødighet for det som er, der vi bor. Karrig eller ikke, solen stiger og alle vekster, alt liv venter på sitt øyeblikk. Sommeren er dessverre kort på denne bredde grad. Men livets krafter er der.

Energier kraftigere enn vi forstår. Tenk løvetannen!! Asfalt ingen hindring. De lyse netter spesielt i nord. Ja ta nordlands netter i favn om du kan. Lyset er spesielt og trenger inn så vi overlever mørke tiden. Alt er lagt til rette for alle arter.

Hektisk på mange måter. Vi lever annerledes på sommeren. Der skal grilles, hage møbler skal på plass, utelivet står nå i fokus. Solen steker på hvite sarte kropp, nær sagt av alle slag. Faktorkremer må til før vi får forbrenninger. Vi ser ut som en kamelon inni mellom. Den gylne brunfargen er uoppnåelig for noen av oss. Så det er lenge siden damer spaserte i solbrisen i yndige bredbremmet hatter, der til hansker. Solen ville de ikke ha på sin sarte hud. Det var en annen tid.

Vi har så mange dikt og sanger om denne vakre tiden. Det har inspirert kunstnere i all tid. Blomstringen i Hardanger med høye fjell og isbreer, frukten nede i liene. Dette og mer til er foreviget med

pensel til flotte malerier, og når is og snø smelter og de blir til vann, og som igjen blir til gale ville fjellbekker, som kaster seg ut over fjell sidene, tøyer seg så langt de kan, fascinerende og vakkert. Så er det grøden som plantes og skal i hus i de stakkars ukene vi her til lands har til rådighet.

Skjæra, skjære, havre, hvem skal havren binde det skal kjærasten min ... osv. Bind deg en blomsterkrans, kom så til lek og dans. Humlene travel med bestøving, bien samler honning. Livet er herlig. Mauren arbeider uten stopp. Arbeidstilsynet har ingen ting å si. Mauren står på. Her er alt i hus til kulden setter inn. Det er så mye som skjer at det er ikke evne til å forstå.

Men bare for å nevne solsikkekøet, som kommer opp med en solslikkende stort fjes. Er dette magi? Det er forunderlige tanker på liv en gjør seg. Vi alle tilhører den blå planet. Det kan ikke nevnes for mange ganger. Det er vårt «skip» i verdensrommet. I vårt jordiske solsystem, og vi er også preget av vår forunderlige måne. Ja det er en forunderlig reise i dette forunderlige liv.

Hvitveis, blåveis og alle engblomster. En overdådig have. Alle har nok sitt minne «forglemmegei». Heggebærblomstringen en hel li en drøm av synsinntrykk og dufter jeg ikke glemmer. Stopp opp og nyt dagen med alt dette skjønn. Alene, med venner med vin med vann fordi det er nå dette er her. Det er nå du er her.

En fortelling om en pilegrim som plantet en enslig pinselilje på sin kjærestes grav. Nå etter mange, mange år står der tusener av liljer der om kring etter kjærligheten to mennesker hadde.

I V, K og S

*God sommer
Hillem Ingegjerd Garaci.*

